

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 4 grudnia 2008 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV

(Sprawa C-539/08)

(2009/C 44/57)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Fiscale eenheid Facet BV/Facet Trading BV

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 17 ust. 2 i 3 oraz art. 28b część A ust. 2 szóstej dyrektywy powinny być interpretowane w ten sposób, że w przypadku gdy zgodnie z akapitem pierwszym tego ostatniego przepisu za miejsce wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów uznaje się miejsce na terytorium państwa członkowskiego, które nadało nabywcy numer identyfikacyjny VAT, pod którym dokonał on takiego nabycia, nabywca ten jest uprawniony do natychmiastowego odliczenia podatku od wartości dodanej należnego od niego w związku z tym w tym państwie członkowskim?

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Czeskiej

(Sprawa C-544/08)

(2009/C 44/58)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: N. Yerrell, L. Jelínek)

Strona pozwana: Republika Czeska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2005/68/WE Parlamentu

Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE (⁽¹⁾), a w każdym razie nie powiadamiając o tych środkach Komisji, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 64 tej dyrektywy

— obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 10 grudnia 2007 r.

(⁽¹⁾) Dz.U. L 323, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 8 października 2008 r. w sprawie T-73/04, Carbone Lorraine przeciwko Komisji, wniesione w dniu 17 grudnia 2008 r. przez Carbone Lorraine

(Sprawa C-554/08 P)

(2009/C 44/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Carbone Lorraine (przedstawiciele: A. Winckler i H. Kanellopoulos, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącej odwołanie

— częściowe uchylenie, na podstawie art. 225 ust. 1 WE i art. 61 statutu Trybunału, wyroku wydanego przez Sąd w dniu 8 października 2008 r. w sprawie T-73/04 Carbone Lorraine przeciwko Komisji;

— uwzględnienie wniosków przedstawionych przez Carbone Lorraine w postępowaniu pierwszej instancji, a w konsekwencji — obniżenie, na podstawie art. 229 WE, art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości i art. 17 rozporządzenia Rady nr 17/62 (⁽¹⁾), a obecnie, po zmianie, art. 31 rozporządzenia Rady nr 1/2003 (⁽²⁾), kwoty grzywny nałożonej na Carbone Lorraine przez Komisję na mocy decyzji z dnia 3 grudnia 2003 r. w sprawie C.38.359 — Produkty na bazie węgla i grafitu mające zastosowanie w branży elektrycznej i mechanicznej (⁽³⁾);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona wnosząca odwołanie przedstawia cztery zarzuty na poparcie swego odwołania.

W swym pierwszym zarzucie wnosząca odwołanie podnosi, iż Sąd naruszył zasadę indywidualizacji kary, gdyż orzekł, że Komisja nie była zobowiązana do przeprowadzania odrębnej analizy poszczególnych elementów naruszenia, skoro istniało jedno naruszenie i wspólna strategia przyjęta przez wszystkich uczestników kartelu. Taka ogólna analiza naruszenia w połączeniu z brakiem rozgraniczenia odpowiednich rynków produktów bądź niewyodrębnieniem kategorii rozpatrywanych produktów doprowadziła do ustalenia kwoty grzywny, która nie była proporcjonalna do rzeczywistej wagi naruszenia popełnionego przez każdego z uczestników kartelu.

W swym drugim zarzucie spółka wnosząca odwołanie podnosi, iż Sąd wypaczył znaczenie decyzji Komisji w zakresie, w jakim uznał, że przy ustalaniu kwoty grzywny instytucja ta wzięła pod uwagę konkretny wpływ kartelu na rozpatrywany rynek, podczas gdy sama Komisja przyznała, zarówno w swej decyzji z dnia 3 grudnia 2003 r., jak i podczas toczącej się przed Sądem rozprawy, iż wpływu tego nie dało się dokładnie zmierzyć. Popełnione naruszenie zakwalifikowano bowiem jako „bardzo poważne” wyłącznie na podstawie jego charakteru i zasięgu geograficznego.

W swym trzecim zarzucie strona wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył zasadę równego traktowania poprzez utrzymanie w mocy odmowy przez Komisję dodatkowego obniżenia, na podstawie komunikatu w sprawie współpracy, nałożonej na nią grzywny, podczas gdy zdecydowała się na takie obniżenie między innymi w odniesieniu do dwóch innych, konkurencyjnych względem wnoszącej odwołanie, spółek. Sąd nie uwzględnił też w wystarczającym zakresie i nie potraktował jako okoliczności łagodzącej faktu, że w toku postępowania strona wnosząca odwołanie ściśle i trwale współpracowała z Komisją.

W swym czwartym i ostatnim zarzucie Carbone Lorraine twierdzi wreszcie, iż Sąd naruszył zasady proporcjonalności i równego traktowania, ponieważ uznał, że spółka ta nie mogła skorzystać z obniżenia grzywny ze względu na poważne problemy finansowe, z jakimi się borykała, podczas gdy tę samą przesłankę uznano jednak za wystarczającą do obniżenia kwoty grzywny nałożonej na inną spółkę, konkurencyjną względem wnoszącej odwołanie.

(¹) Rozporządzenie Rady nr 17/62 z dnia 7 lutego 1962 r., pierwsze rozporządzenie wprowadzające w życie art. 85 i 86 traktatu (Dz. U. 13, s. 204).

(²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

(³) Dz.U. 2004, L 125, s. 45.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej**(Sprawa C-556/08)**

(2009/C 44/60)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i A.A. Gilly, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy 2005/36 (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ustanowieniu takich przepisów, Zjednoczone Królestwo uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 27 października 2007 r.

(¹) Dz. U. L 255, s. 22.

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej**(Sprawa C-557/08)**

(2009/C 44/61)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: L. Lozano Palacios i A. A. Gilly, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej